

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové, JUDr. Zdeňka Kühna, Mgr. Daniely Zemanové a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobkyně **P. J.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 6. 12. 2007, č. j. 32 Az 23/2007 - 57,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud rozsudkem ze dne 18. 10. 2007, č. j. 32 Az 23/2007 - 42 (napadeno kasační stížností ze dne 3. 12. 2007, o této kasační stížnosti se vede před zdejším soudem řízení pod sp. zn. 1 Azs 16/2008) zamítl žalobu, kterou se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 3. 2007, č. j. OAM-1288/VL-10-12-2006. Protože žalobkyně podala kasační stížnost po lhůtě stanovené zákonem, krajský soud zamítl žádost žalobkyně o ustanovení zástupce a o osvobození od soudních poplatků v záhlaví uvedeným usnesením ze dne 6. 12. 2007, neboť pozdě podaná kasační stížnost je návrhem, který zjevně nemůže být úspěšný ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s. Toto usnesení napadla žalobkyně rovněž kasační stížností.

Vzhledem k okolnosti, že v dané věci se jedná o kasační stížnost ve věci mezinárodní ochrany, Nejvyšší správní soud se ve smyslu ustanovení § 104a s. ř. s. nejprve zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy žalobkyně. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být kasační stížnost podle citovaného ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na své usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS, dostupné též na www.nssoud.cz.

V daném případě je zjevné, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy žalobkyně. Jak vyplývá z usnesení Nejvyššího správního soudu vydaného ve věci sp. zn. 1 Azs 16/2008, rovněž z dnešního dne, kasační stížnost žalobkyně byla podána opožděně. Protože zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout (§ 106 odst. 2 in fine s. ř. s.), Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost proti rozsudku ze dne 18. 10. 2007, č. j. 32 Az 23/2007 - 42, a to podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. Za těchto

okolností postupoval krajský soud v souladu s § 35 odst. 8 s. ř. s. a § 36 odst. 3 s. ř. s., když zamítl žádost žalobkyně na osvobození od soudních poplatků a tedy i na ustanovení zástupce z řad advokátů, neboť dospěl k závěru, že kasační stížnost podaná po lhůtě stanovené zákonem zjevně nemůže být úspěšná. S tímto právním názorem se ztotožňuje též Nejvyšší správní soud, neboť ustanovení právního zástupce by nemohlo procesní situaci žalobkyně, ve které se nacházela s ohledem na své prodlení s podáním kasační stížnosti, nijak zlepšit; i proto tedy kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu, které vychází ze správné a ustálené interpretace zákona (srov. k otázce zjevné neúspěšnosti návrhu přiměřeně např. rozsudek NSS ze dne 24. 3. 2006, č. j. 4 Ads 19/2005 - 105, publ. jako č. 909/2006 Sb. NSS), svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy žalobkyně.

Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy žalobkyně. S ohledem na výše uvedené shledal Nejvyšší správní soud kasační stížnost nepřijatelnou, a proto ji podle ustanovení § 104a s. ř. s. odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., ve spojení s ustanovením § 120 s. ř. s., podle něhož nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. března 2008

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně
senátu